

Evanjelický a. v. cirkevný zbor Levice

Kázeň – ThDr. Martin Riecky

21. nedeľa po Svätej Trojici: V boji o dokonalosť (5. 11. 2017)

Pr 3,33

Kliatba Hospodinova spočíva na dome bezbožného, ale požehnáva príbytok spravodlivých.

Bratia a sestry

Určite ste všetci počuli o tzv. „strašidelných domoch“. O domoch, kde takpovediac nie je všetko s kostolným poriadkom. Kedysi sa v týchto domoch odohralo niečo zlé a odvtedy akoby tieto domy nemali pokoja. V niektorých bývajú ľudia, ale žijú vo veľkom strese nad čudnými vecami, ktoré sa v tom príbytku odohrávajú. Iné takéto domy zostali opustené, lebo ľudia v nich nedokázali a nedokážu žiť. Postupne chátrajú a nikto ich nechce kúpiť, pretože v nich niet pokoja.

Domy podobného druhu sa nájdú asi všade. Neďaleko Detvy v obci Kriváň údajne stojí strašidelný dom, lebo vraj bol postavený z náhrobných kameňov. V Trenčíne, v dome mestského kata sa odohrávajú zvláštne veci. Vraj tam strašia duše nevinne popravených ľudí. V inom dome sa zase niekto obesil a teraz sa tam dejú zvláštne veci. Ďalší dom bol kúpený od predchádzajúcej rodiny podvodom, okradnutím o dohodnutú finančnú čiastku. Odvtedy v tom dome nikto nemôže dôjsť pokoja. Odohrali sa tam zvláštne veci a dvaja ľudia sa tam v posledných rokoch obesili. V inom dome zase ľudia nenájdu pokoj, nedarí sa im, smola sa im lepí na päty. Kedysi sa v ňom odohrali drámy plné nenávisti a intríg. Pokračuje to na tomto mieste až do súčasnosti. V iných domoch zase musia rodičia utekať pred vlastnými deťmi, ktoré si ich nevážia. Či to tiež nie je známka prekliatia?

Myslím, že nemusím pokračovať ďalej - každý by možno vedel popísať aspoň jedno takéto prekliate miesto, ktoré sám pozná. Viete, že ľudia žijúci v tomto dome nemôžu prísť pokoja.

V dnešnom texte Písma svätého sme počuli, že kliatba Hospodinova spočíva na dome bezbožného. Čiže toho, kto pozná Boží zákon, ale odmieta sa ním v živote riadiť. Viete, aký je najväčší trest pre nás ľudí? Ak sa Pán Boh prestane o nás zaujímať a povie: „Dobre človeče, odmietaš ma vo svojom živote, preto ťa nechám napospas sebe samému“. Potom sa to s daným človekom vezie z kopca a jeho príbytok nie je požehnaný, ak Pán Boh odtiahne od jeho domu – príbytku, svoju zehnajúcu pravicu. V dôsledku toho sa na tomto mieste otvára priestor ku kliatbe, ktorú si obyčajne sami svojím konaním privodíme. Všade tam, kde sa nerešpektujú Božie prikázania. Všade tam, kde sa ľudia z viery v Pána Boha smejú. Všade tam je otvorený priestor ku kliatbe. Kliatba znamená toľko, že sa nám postupne začína z rodinného života vytrácať naše vnútorné šťastie, radosť a pokoj. Prestáva sa nám dariť v práci. Prestávame si rozumieť s manželským partnerom. Rodičia si prestávajú rozumieť so svojimi deťmi. Deti si prestávajú vážiť svojich rodičov a pokračuje to všetko postupne ďalej.

V 5. knihe Mojžišovej, v 27. kapitole, je bližšie špecifikované, kvôli čomu sa môže človek stať prekliatym. Čítame tam nasledovné: „Človek, ktorý by si spravil iného bôžika a odvracia sa od viery v Hospodina. Človek, ktorý by nadával vlastnému otcovi. Človek, ktorý by presúval medzu svojho pozemku. Človek, ktorý by slepého zaviedol na nesprávne miesto. Človek, ktorý by falošne svedčil na súde. Človek, ktorý by obcoval so svojou svokrou. Človek, ktorý by spal so svojou sestrou. Človek, ktorý by úmyselne niekoho zavraždil. Človek, ktorý berie úplatky“ (5 M 27, 15-26). Napísané je, že takýto človek bude prekliaty na poli, vo svojom dome, proste celé jeho konanie bude tým presiaknuté. Čokoľvek bude v živote robiť, nebude mať pokoja. Akokoľvek sa bude snažiť – nebude

mať šťastie. Smola sa mu bude vždy lepiť na päty – pretože nad ním – nad jeho životom, nad jeho domom spočíva kliatba – ktorej sa zbaviť nedokáže, nemôže.

Téma dnešnej 21. nedele po Sv. Trojici znie: „V boji o dokonalosť“. Práve tu nám pomáha naša kresťanská viera a ukazuje nám ten správny pohľad na svet. Ukazuje nám skutočnosť, ako nás Pán Boh môže vyslobodiť z kliatby, ktorá visí nad nami. Ktorú sme si možno niekedy privodili sami svojím vlastným správaním. Ak vedome neodpustíme ľuďom okolo seba, nosíme vo svojom srdci hnev. Tento naplňa celú našu bytosť, naše konanie a myslenie je potom týmto hnevom určované. Písmo nám hovorí, že ak neodpustíme ľuďom ich previnenia, ani nám neodpustí Otec nebeský naše viny. V dôsledku toho sa tiež môžeme stať prekliati. Podľa 2. knihy Mojžišovej 20. kapitoly, môže prekliatie siahať až do druhého, či tretieho pokolenia ľudí, ktorí nenávidia, či pohrdajú Pánom Bohom. Človek by sa chcel z toho oslobodiť, ale to nedokáže. Chcel by nad kliatbou zvíťaziť, nemá však na to dost síl. Chcel by sa vrátiť k Pánu Bohu, ale kliatba mu to nedovolí. Čo sa s tým dá urobiť? Dá sa vôbec s tým niečo urobiť?

V Mojžišovom zákone je tiež okrem iného písané, že zlorečený (čiže prekliaty) je každý, kto visí na dreve (5 M 21, 23). Preto Židia nikdy zločincov nepopravovali ukrižovaním, napichnutím na kôl, či obesením. Pán Ježiš Kristus, ako bezhriešny Boží Syn, zobral na seba naše hriechy. Tým, že bol ukrižovaný na dreve kríža, stal sa podľa Mojžišovho zákona prekliatym. A to až do takej miery, že prorok Izaiáš píše: *Ako mnohí užasli nad Ním, lebo neľudsky bol znetvorený a Jeho postava človeku nepodobná (Iz 52, 14)*. Pán Ježiš niesol všetky naše kliatby na sebe na kríž. *Kristus nás vykúpil spod zlorečenia zákona tým, že sám sa stal zlorečeným za nás. Lebo je napísané: Zlorečený každý, kto visí na dreve (Gal 3,13)*. Skutočnosťou, že za všetky naše kliatby zomrel na dreve kríža a na 3. deň vstal z mŕtvych, nám získala víťazstvo. Zároveň aj oslobodenie z každej jednej kliatby, ktorá by nás v živote zväzovala.

Vráťme sa teda k nášmu úvodnému textu: *Kliatba Hospodinova spočíva na dome bezbožného, ale požehnáva príbytok spravodlivých*. Ak človek prežíva vo svojom živote určitú formu kliatby, vtedy si musí kláknúť na kolená a vyznať Pánovi Ježišovi v modlitbe: „Pane Ježiši, odpusť mi prosím všetko zlé, čo som v živote urobil. Úprimne to ľutujem. Prosím, zlom moc kliatby, ktorá visí nado mnou. Vstúp do môjho srdca, do môjho manželstva, do mojej rodiny, do môjho príbytku. Chcem Ti otvoriť svoj život. Chcem kráčať za Tebou. Chcem s Tebou a v Tebe prežívať pokoj, šťastie a radosť“. Ak toto budeme myslieť úprimne – Pán Ježiš, ktorý bol ukrižovaný aj za každú jednu našu kliatbu. On túto kliatbu, ktorú my práve prežívame, zlomí.

V 2. knihe Mojžišovej Hospodin hovorí: *Preukazujem milosť tisícom, ktorí ma milujú a zachovávajú moje prikázania (2 M 20, 6)*. Pán Ježiš má moc zlomiť každú našu ľudskú kliatbu. Či nás sprevádza niekoľko mesiacov, či rokov. Či sa s nami vlečie už cez druhé, alebo tretie pokolenie. Kliatba je obmedzená na druhé či tretie pokolenie, ktoré si ešte dokážeme predstaviť. Na druhej strane je Božie požehnanie neobmedzené, vzťahuje sa až na tisíce pokolení ľudí, ktorí Pána Boha milujú a Jeho slovo zachovávajú. Keď Pán Ježiš zlomí moc kliatby nad nami, naplní nás Božie požehnanie. To nám bude pomáhať v práci, v rodine, v manželstve. Naplňať bude náš príbytok, pretože moc kliatby bude už navždy zlomená a nebude mať na nás žiadny dosah, ani právo.

Potom sa naplnia na nás Božie slová: *Požehnaný budeš v meste a požehnaný budeš na poli. Požehnaný bude plod tvojho života a plod tvojho dobytku, i mláďatá tvojho statku, i prírastky drobného stáda. Požehnaný bude tvoj kôš i tvoje koryto. Požehnaný budeš, keď budeš vchádzať a požehnaný budeš, keď budeš vychádzať. Hospodin spôsobí porážku tvojich nepriateľov, ktorí by povstali proti tebe. Jednou cestou vyťahnu proti tebe a siedmimi cestami zutekajú pred tebou.*

Hospodin ti udelí svoje požehnanie, aby bolo v tvojich zásobárňach a vo všetkom, čoho sa chytia tvoje ruky (5 M 28, 3-8).

AMEN